

Όλοι, λίγο ή πολύ, έχουμε πάει σε καρναβάλια. Ότι έκαναν οι άλλοι τα κάναμε και εμείς. Μεταμφιεζόμασταν, πειράζαμε, πίναμε, γλεντούσαμε και χορεύαμε γιατί αυτά επέβαλλε το καθιερωμένο σχεδόν παγκόσμια έθιμο και επί πλέον γιατί αυτά μας έδιναν κάποια έστω πρόσκαιρη χαρά.

Ας εστιάσουμε όμως λίγο σ' αυτόν τον τρόπο χαράς. Όλοι ή οι περισσότεροι μεταμφιέζονται. Οι άνδρες ντύνονται γυναίκες και το αντίθετο. Στις μάσκες προσώπων βλέπουμε μορφές ζώων, μάγισσες, 'σταανάδες' και διάφορες άλλες μορφές που προκαλούν γέλιο, ειρωνεία ή τρόμο. Κυρίαρχα στοιχεία σε όλες τις καρναβαλικές εκδηλώσεις ανά τον κόσμο είναι η πολύ βωμολοχία, εικόνες και λέξεις με σεξουαλικά μηνύματα, άσεμνες ενδυμασίες, οι ειρωνείες και τα πειράγματα. Όλα αυτά φαίνονται «ωραία» στα μάτια και τα αυτιά των ανθρώπων και στα πλαίσια του εθίμου έχουν γίνει αποδεκτά από την μεγάλη πλειοψηφία των ανθρώπων. Βέβαια σε αρκετές περιπτώσεις, κυρίως στην χώρα μας, οι καρναβαλικές εκδηλώσεις συνοδεύονται και από άλλα έθιμα όπως η παρασκευή ορισμένων φαγητών, οι παραδοσιακοί χοροί και τα τραγούδια, το άναμμα φωτιών κ.ά. που δεν χαρακτηρίζονται από τα προηγούμενα άσχημα στοιχεία.

Όμως πρέπει να γνωρίζουμε ότι τα καρναβάλια έχουν τις ρίζες τους στα Σατουρνάλια (Κρόνια Όργια), στις Διονυσιακές λατρείες και στα Ελευσίνια Μυστήρια που όλα προέρχονται από ειδωλολατρικές λατρείες. Δηλαδή πρέπει να γνωρίζει ο κάθε άνθρωπος που αποκαλεί τον εαυτό του Χριστιανό ότι συμμετέχει σε μια εορτή με ειδωλολατρικές ρίζες. Είναι σωστό χάρη του εθίμου, να παίζουμε τζόγο την πρωτοχρονιά και να λέμε ψέματα την πρωταπριλιά; Είναι σωστό χάρη του εθίμου, όχι μόνο να μη μας ενοχλούν καθόλου οι βωμολοχίες ή τα σεξουαλικά μηνύματα των ανθρώπων αλλά να μας χαροποιούν; Αν βαδίζουμε σύμφωνα με αυτά τα έθιμα τότε μπορεί να έχουμε το όνομα 'Χριστιανός' αλλά ο Χριστός δεν κατοικεί μέσα στην καρδιά μας. Άλλωστε ο απόστολος Παύλος στην προς Γαλάτες επιστολή, (κεφ. ε' εδαφ.21) μας λέει για τα έργα της σαρκός και αναφέρει μεταξύ των άλλων την λέξη 'κώμοι'. Οι κύριες ερμηνείες της λέξης 'κώμος' είναι 'μεγάλο γλέντι με μουσική και χορό που κατέληγε σε παρέλαση των συμμετεχόντων στους δρόμους, φορώντας στέμματα στα κεφάλια τους και κρατώντας αναμμένες δάδες στα χέρια τους', όπως και 'πομπή προς τιμή των θεών, ιδίως του Διόνυσου'.

Επί πλέον, αν έχουμε την ειλικρίνεια θα πρέπει να παραδεχτούμε ότι όχι μόνο πραγματική χαρά δεν μπορεί να προέρχεται από τέτοιες καταστάσεις αλλά ότι πολλές φορές αυτές οδηγούν σε παρεξηγήσεις, μεθύσια, ατυχήματα και ασέλγειες, που έχουν με τη σειρά τους άσχημες συνέπειες.

Αν θέλουμε λοιπόν να μη έχουμε μόνο το όνομα 'Χριστιανός' αλλά ο Χριστός να κατοικεί μέσα στην καρδιά μας, ας ανταποκριθούμε στην πρόσκλησή Του, που μας λέει: 'Ιδού, ίσταμαι εις την θύραν και κρούω· εάν τις ακούση της φωνής μου και ανοίξη την θύραν, θέλω εισέλθει προς αυτόν και θέλω δειπνήσει μετ' αυτού και αυτός μετ' εμού.(Αποκ. γ' 20')' και ας ανοίξουμε σ' Αυτόν την πόρτα της καρδιάς μας.

Τότε ο Ιησούς Χριστός θα μπει, θα καθαρίσει την καρδιά μας με το Άγιο αίμα Του και θα την κάνει νέα.

Τότε θα επιποθήσουμε ως νεογέννητα βρέφη το λογικό άδολο γάλα, που είναι ο Λόγος του Θεού, για να αυξηθούμε πνευματικά με αυτόν.

Τότε θα εννοήσουμε και θα εφαρμόσουμε την προτροπή του Αποστόλου Πέτρου: **Επειδή λοιπόν ο Χριστός έπαθεν υπέρ ημών ν κατά σάρκα, οπλίσθητε και σεις το αυτό**

φρόνημα, διότι ο παθών κατά σάρκα έπαυσεν από της αμαρτίας, διά να ζήσητε τον εν σαρκί επίλοιπον χρόνον, ουχί πλέον εν ταις επιθυμίαις των ανθρώπων, αλλ' εν τω θελήματι του Θεού. Διότι αρκετός είναι εις ημάς ο παρελθών καιρός του βίου, ότε επράξαμεν το θέλημα των εθνών, περιπατήσαντες εν ασελγείαις, επιθυμίαις, οινοποσίαις, κώμοις, συμποσίοις και αθεμίτοις ειδωλολατρείαις· και διά τούτο παραξενεύονται ότι σεις δεν συντρέχετε με αυτούς εις την αυτήν εκχείλισιν της ασωτίας, και σας βλασφημούσιν·

(Α' Επιστολή Πέτρου δ' 1-4)

Εφόσον λοιπόν ο Λόγος του Θεού μας αναφέρει ότι πρέπει να απέχουμε από τέτοιου είδους εορτές, ως Χριστιανοί ας απέχουμε, γιατί αυτό είναι το θέλημα του Θεού στη ζωή μας. Αμήν